

• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 241

březen - 2023

Vychází od března 2003 •

Křížová cesta umírajících

1. Ježíš odsouzen k smrti. Tak mi to lékaři řekli. Je konec. Takových plánů jsem měl, už se mi nesplní... Pane, pohlédni na mne. Na moji prázdnotu, na mou otřesenou naději ✕ Dej mi sílu pohlédnout na sebe Tvými očima. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

2. Ježíš přijímá kříž. Jak mám přijmout svůj pozemský konec? Neznám nikoho, kdo by se na něj těšil. Ani já ne. Můj rozum ví, ale vůle nechce. Mé srdce má naději, ale chvěje se. Nebojím se smrti, bojím se umírání, mám strach, ještě nikdy v životě jsem neumíral ✕ Pane, pomoz mi přijmout můj pozemský konec a posilni všechny, kteří se bojí víc než já. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

3. Ježíšův první pád. Ne, to není možné, to musí být omyl. Lékaři se spletli, cítím se celkem dobře. Ještě tady určitě budu dlouho. Co když se mi to ale vše jenom zdá? ✕ Pane, pomoz mi a všem, kteří prožívají pochybnosti a chytají se falešných nadějí, nalézt sílu vstát a jít i v nejtěžších chvílích za Tebou. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

4. Ježíš potkává svou matku. Dobře, tak mám nevléčitelnou nemoc. Ale proč? Tolik jsem se modlil za zdraví, a teď tohle? Ty, Pane, že mě máš rád? A tohle dopustíš? ✕ Maria, Matko milosrdenství, vezmi mne do své náruče a přenes přes údolí hněvu, kterému tolik podléhám. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

5. Šimon pomáhá Ježíši. Proč zrovna já? To není fér. Lékaři nestojí za nic. Kdo to má vydržet? Proč jsem se vůbec narodil? K čemu je takový život? ✕ Děkuji ti, Pane, že mám přátele a rodinu, kteří mne mají rádi i v těchto chvílích a se všemi mými chybami. Dej každému umírajícímu dobré lidi kolem, aby i skrze ně poznali, že je máš rád. *Pane, smiluj se nade mnou.*

6. Veronika podává Ježíši roušku. Je to nespravedlnost. Jiní jsou zdraví, a já mám rakovinu. Spousta starších, než já si užívá života, a já se s ním mám rozloučit? ✕ Přesto ti

Boží zjevení
je opravdu
dialektikou slova a mlčení.
Bůh promlouvá,
když mlčí,
a mlčí,
když promlouvá.

Mons. Bruno Forte

Pane děkuju, že mi posíláš do cesty lékaře, sestřičky, sousedy, kteří mi pomáhají, a přátele, kteří se za mne modlí. Dej každému potřebnému pomoc a oporu v opravdových Veronikách. *Pane, smiluj se nade mnou.*

7. Ježíšův druhý pád. Jsi vůbec, Pane? Má vůbec cenu žít teď dál? Jakou hodnotu má nyní můj život? Jsem odkázaný na druhé. Nechce se mi na sebe ani podívat. ✘ Dej nám, Pane, nalézat smysl života i ve chvílích, kdy víme, že se neuzdravíme. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

8. Ježíš napomíná plačící ženy. Co kdybych si vzal život a skončil to dřív? Stejně jsem jen na obtíž. A vůbec, v životě jsem natropil tolik špatného. ✘ Dej, Pane, abychom nepodlehli klamným pokušením a měli naději i ve chvílích, kdy se zdá, že žádná není. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

9. Ježíšův třetí pád. Co bude s mojí rodinou, s mými blízkými? Co po mně zůstane? Nic nemělo smysl. Pachtění se za požitky, kariéra, výhry a prohry. A nakonec si s sebou nic nevezmu. ✘ Dej, Pane, abychom měli vždy vědomí, že i hříšníky a slabochy nekonečně miluješ. Amen! - *Pane, smiluj se nade mnou.*

10. Ježíš zbaven roucha. Už nemám nic. Ani moc, ani slávu. Peníze mi nepomohou. Jsem upoután na lůžko, slabý a křehký. Ted' už jen zmar? ✘ Dej, Pane, abychom si uchovali jistotu, že nic, co není věčné, nemá na Věčnosti žádnou cenu, a podle toho žili svůj život. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

11. Ježíš přibit na kříž. Ještě jsem tady, proč? Vždyť už to k ničemu není. Smrt je za dveřmi, ale stále nepřichází. Už nemám sílu Tě následovat. ✘ Pane, v našich největších slabostech jsi nám nejbližší. Dej nám do těchto chvil milost růst v Tobě a pro Tebe. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

12. Ježíš umírá na kříži. Snad nejdůležitějších pět vět v životě je: *Děkuji Ti! Odpusť mi! Odpouštím Ti! Mám Tě rád! Můžeš jít!* ✘ Dej nám, Pane, svou milost rozloučit se takto se svými blízkými dřív, než opustíme tento svět. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

13. Ježíšovo mrtvé tělo na klíně matky. Jediné, co po nás zůstane, až se vrátíme ke svému Stvořiteli, jsou stopy lásky. ✘ Dej, Pane, ať žijeme tak, aby těchto stop po nás zůstalo co nejvíce. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

14. Ježíš uložen do hrobu. Na jednom venkovském kostele je napsáno: Kdo umře, než umře, neumře, až umře. A v Písmu nás ujišťuješ, že co oko nevidělo a co ucho neslyšelo, připravil Bůh těm, kteří jej milují. ✘ Pane, proměň naše slabosti v sílu naděje. Dej, abychom se po pozemské pouti mohli s Tebou navždy radovat v nebi. Amen! *Pane, smiluj se nade mnou.*

Závěrečná modlitba

Bože, děkujeme Ti, že jsme v křížové cestě prožili chvíle, které čekají každého člověka. Umíráme jen jednou, repríza nebude možná. Prosíme Tě, aby premiéra naší smrti byla oslavou Tvé velikosti a spásou našich duší. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána, který s Tebou, v jednotě Ducha Svatého, žije a kraluje po všechny věky věků. Amen!

Dar, který dá Bůh, je neodvolatelný

Ne že jej dnes dá, a zítra odejme. A když povolává Bůh, je toto povolání na celý život. V dějinách spásy jsou tři Boží dary a povolání dané jeho lidu. Všechny jsou neodvolatelné, protože Bůh je věrný. Jsou to dary vyvolení, příslibu a smlouvy.

Každý z nás je vyvolený, vyvolenou Boha. Každý z nás je nositelem příslibu daného Panem: *Chod' v mé přítomnosti a bud' dokonalý Gn 17,1 - a já ti prokážu to a to*. A každý z nás uzavírá smlouvy s Panem. Může, a nemusí je uzavřít. Je svobodný, to je pravda. Je třeba se ptát: *Jak vnímám toto vyvolení? Nebo se křesťanem cítím náhodou? Jak žiji tento příslib spásy na své cestě a jak věrný jsem této smlouvě? Jako je věrný On? Tváří v tvář věrnosti samotného Boha nám nezbývá než se ptát: Vnímáme toto jeho pohlazení, péči o nás a jeho starost o nás, když se vzdalujeme?* Na cestě vyvolení vstříc příslibu a smlouvě budou hříchy, bude neposlušnost. Před touto neposlušností je však milosrdenství, vždycky je tu milosrdenství, protože on je věrný, on své dary nikdy neodvolá.

/ papež František

Aman chce vyhubit židovský národ - Est 3, 1-15

- čtení ze Starého zákona -

Král Asuerus povýšil Amana, syna Amadatiova, Agažana, a jeho křeslo povýšil nade všechna knížata, která byla u něho. Všichni královští služebníci, kteří byli v královské bráně, skláněli kolena a klaněli se Amanovi, neboť král jim tak nařídil. Jediný Mardocheus neskláněl kolena a neklaněl se mu. Královští služebníci, kteří byli v bráně královského paláce, se ho tázali: *Proč nezachovááš královský příkaz?* Když mu to často říkali a on je neposlouchal, oznámili to Amanovi; chtěli vědět, zda bude ve svém úmyslu vytrvalý, neboť jim řekl, že je Žid. Když to Aman uslyšel a skutečně shledal, že Mardocheus před ním nesklání kolena a neklaní se mu, velmi se rozhněval. Zdálo se mu to málo, aby své ruce vztáhl jen na Mardochea; slyšel totiž, že je z židovského národa; a chtěl raději zničit celý židovský národ, který byl v Asuerově království.

Prvního měsíce zvaného nisan, dvacátého roku Asuerovy vlády, hodili do osudí pur, tj. los, před Amanem, který den a který měsíc by měl být povražděn židovský národ; a vyšel dvanáctý měsíc, zvaný adar. Aman pak řekl králi Asuerovi: *Ve všech krajích tvého království je rozptýlený a ode všech odloučený lid, který požívá nových zákonů a zvyků, a k tomu ještě pohrdá královskými příkazy. Dobře víš, že není tvé vládě na prospěch, aby zpyšněl svou nevázaností. Uznáš-li za dobré, ať je vyhuben: a já odvážím deset tisíc hřiven správcům tvého pokladu.*

Blahopřání

19. března slaví svátek P. Mgr. Josef Rosenberg 1.7.2016 - 30.6.2018

19. března slaví svátek otec emeritní biskup Mons. Josef Hrdlička

19. března slaví svátek otec biskup Mons. Josef Nuzík

19. března by oslavil svátek trvalý jáhen Josef Zádrapa
2.9.1935 – 26.12.2022

21. března slaví svátek P. Ing. Mgr. Radek Maláč

30. března slaví svátek P. Mgr. Arnošt Červinka - od 1.7.1994 – 1.10.2016

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení
Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa.
Benedikt XVI.

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Mladí lidé ve světě, který je v krizi

Drazí mladí přátelé, nedopusťte, aby bylo vaše mládí zneužíváno k podpoře povrchního života, který zaměňuje krásu a vnější dojem. Učte se naopak objevovat krásu v dělníkovi, který se vrací domů ušpiněný a neupravený, zato s radostí, že vydělal na chléb pro své děti. Mimořádně krásné je společenství rodiny, která se sešla u stolu a jejíž členové se velkoryse dělí o chléb, třebaže jejich stůl je velmi chudý.

Krásu je v rozčuchané, už postarší manželce, která nešetří své síly a zdraví a vytrvale pečuje o svého nemocného manžela. I když doba námluv dávno pominula, krásná je věrnost manželů, kteří se milují na podzim svého života, krása stařečků, kteří jdou spolu a drží se za ruce. V každém muži a v každé ženě, kteří žijí s láskou své osobní povolání, nezištně slouží společnosti i vlasti, obětavě pracují pro štěstí rodiny a nasazují se v tvrdé, anonymní a nezištné práci na obnovování společenského

přátelství, je krása, které přesahuje nějaký vnější dojem nebo módní estetiku. Tuto krásu, která připomíná krásu Krista na kříži, se vyplatí objevovat, ukazovat a vyzdvihovat. Znamená to klást základy opravdové společenské solidarity a kultury setkávání.

Spolu se strategiemi falešného kultu mládí a vnějšího dojmu se dnes prosazuje spiritualita bez Boha, citovost bez společenství a bez zájmu o trpící, strach z chudých, kteří jsou považováni za cosi nebezpečného, a řada nabídek, které se tváří jako nabídka víry v rajskou budoucnost, jež se stále oddaluje. Já vám nechci nabízet nic takového a se vši svou láskou vás chci varovat, abyste se nenechali ovládat touto ideologií, která vás neučiní mladšími, ale udělá si z vás otroky. Nabízím vám jinou cestu, která spočívá ve svobodě, nadšení, tvořivosti a nových obzorech, současně však říkám, že se musíte starat o kořeny, které nás živí a nesou.

V této perspektivě chci podtrhnout, že mnozí synodní otcové z různých nezápadních oblastí poukázali na to, že globalizace v jejich zemích vede vyloženě k formě kulturní kolonizace, čímž jsou mladí lidé zbavováni kořenů a vytrhováni ze svého původního kulturního a náboženského prostředí. Zde se musí církev zasazovat o to, aby byli v této převratné době doprovázeni a aby nepřišli o nejuzádnější rysy své identity.

Dnes jsme svědky tendence *homogenizovat* mladé lidi. Ta odstraňuje odlišnosti vlastní jejich místu původu a chce je proměnit v sériové manipulovatelné subjekty. To působí kulturní zhoubu, která je stejně závažná jako vyhynutí některých živočišných nebo rostlinných druhů.

Proto jsem ve svém poselství vyzval domorodou mládež, která se sešla v Panamě, aby si byli vědomi svých kořenů, protože z vlastních kořenů vychází síla k růstu, k rozkvětu a k přinášení plodů.

Pět důležitých věcí, které Pán Ježíš řekl o modlitbě

Z mnoha učení, která nám Pán Ježíš zanechal, byl jedním z nejsilnějších jeho příklad modlitby. Učil nejen své učedníky modlit se, ale co je nejdůležitější, on sám byl příkladem, aby ostatní mohli kráčet v jeho šlépějích. Co kázal, to udělal. Evangelia jsou plná lekcí o modlitbě, které nás vybízejí, abychom přehodnotili svůj modlitební život. Zde je pět velmi důležitých lekcí, které nás Ježíš naučil o modlitbě a které můžeme začít praktikovat již dnes.

Modlete se bez touhy být viděni.

A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci, kteří se rádi postaví v synagogách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Amen, pravím vám: *Svou odměnu již obdrželi. Ale když se jdeš modlit, vejdi do svého pokoje, zavři za sebou dveře a modli se ke svému Otci, který se skrývá. A váš Otec vás odmění, neboť On také vidí ve skrytu - Matouš 6:5-6.*

Smiřujte se před modlitbou s druhými.

Proto, když přineseš dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem. Teprve pak přijďte a obětujte svůj dar - *Matouš 5:23-24*.

Modlete se před jakýmkoli důležitým rozhodnutím.

V těch dnech vystoupil na horu, aby se modlil, a strávil celou noc v modlitbě s Bohem. Když se rozednilo, svolal učedníky a vybral z nich Dvanáct, které nazval apoštolý - *Lukáš 6:12-13*.

Nemodlete se s prázdnými frázemi.

Když se modlíte, nemluvte moc jako pohané. Myslí si, že budou vyslyšeni díky své výmluvnosti - *Matouš 6:7*.

Bud'te odvážní a věřte, že Bůh odpoví na vaši modlitbu.

Proto vám říkám: Věřte, že všechno, oč v modlitbě prosíte, již bylo přijato a budete to mít - *Marek 11:24*.

/ Modlitba.sk.

Charisma rozlišování - P. Elias Vella exorcista

Dar rozlišování potřebujeme v různých situacích, ale zejména v tom specifickém případě, kdy určitá osoba upadne jakoby do mdlob v Duchu Svatém, když prožívá *spočinutí v Duchu Svatém*. Nevím, nakolik je tento dar rozšířený ve vašich modlitebních skupinách, ale u nás na Maltě je velmi častý. Projevuje se tak, že lidé při modlitbě jednoduše padnou na zem. Při pádu si neublíží, plně si uvědomují, co se okolo nich děje, ale ztrácejí energii a nemají sílu vstát a reagovat. Když se takový případ stane, je velmi důležité rozlišit, jestli se skutečně jedná o spočinutí v Duchu. Tento úkaz často nemá nic společného s duchovním zážitkem. Ve většině případů je to jen psychologický jev, při kterém je osoba tak proniknuta city, že jim nedokáže tělesně odolat. Na tomto stavu není nic špatného. Pokud dojde k takové události, neměli bychom lidi ve zmíněném stavu nutit, aby se postavili a reagovali normálně. Nikomu totiž neškodí, jedině mohou trochu poutat pozornost společenství. Ve většině případů se jedná o psychologickou záležitost.

Ale vyskytují se také případy - a při nich je charisma rozlišování potřeba - kdy mdloby nemusí pocházet z Ducha Svatého, ale může je způsobit také zlý duch. Stává se, že někdy člověk upadne skutečně pod vlivem Ducha, který v něm působí, a můžete být svědky toho, že se skutečně uzdravil. Když někdo při modlitbě padne na zem, často vidím, jak se okolo něj seběhnou lidé a začnou se za něj modlit. Myslím si, že vhodnější je tyto lidi nechat o samotě, aby je během osobní zkušenosti s Pánem pronikla jeho láska. Takto je zapotřebí se zachovat, pokud jde o autentické spočinutí v Duchu.

Vyskytuje se však také jiný případ, kdy odpočinek nepochází z Ducha Svatého, ale od zlého ducha. Tehdy je patrné, že člověk ležící na zemi není v klidu, ale je velmi rozrušený. V takovém případě se zlý duch pokouší člověka znepokojit nebo mu způsobit bolest. Vidíte, že je dar rozlišování velmi potřebný, abyste zjistili, co se děje, abyste dokázali rozlišit, zda je původcem Duch Svatý, zlý duch nebo jde o psychický zážitek.

/ snímek křesťan dnes

Církev je jako řeka a strom

Řeka a strom jsou protiklady. Řeka začíná doslova všude. Malý pramínek vysoko v horách, vzdálené jezero napájené potůčky, tající ledovec, a ještě tisíc dalších zdrojů společně bublá a zurčí. Někdy teče zvolna a jindy se řítí peřejemi. Postupně se přidávají další potoky a celé řeky. Z mnoha vzniká jeden. Nějakou dobu jsem bydlel na březích řeky Otavy v Kanadě, nedaleko místa, kde se vlévá do řeky svatého Vavřince. Je tam přes míru široká. Vlévá se do ní mnoho přítoků.

Strom začíná od jediného semínka. Žalud nebo podobný plod padne do hlíny, malý, zranitelný, osamocený. Vzklíčí a vypustí kořínky dolů do temné země. Zároveň vyšle výhonek ke světlu a vzduchu. Kořínky se rychle rozvětví a rozšíří se všude kolem a hledají živiny a vláhu. Z výhonku se stane kmen, nejdřív rovný, ale rychle se rozvětví. Dub nebo cedr se rozroste do široka na všechny strany. Dokonce vysoký a úzký topol je víc než jen kmen.

Řeka se spojuje z mnoha do jedné. Strom roste z jednoho do mnohého. Obě ilustrace nám pomohou pochopit, co je církev. Církev je jako řeka. V poslední knize Bible vidí Jan velký zástup lidí ze všech národů, kmenů a jazyků, jak se spojují v jednom velkém chvalo zpěvu. Jsou z různých míst, ale jako v řece se jejich různé proudy spojily v jeden. Obraz řeky nám jasně ukazuje, že i když se církev skládá z lidí z nejrůznějšího prostředí, jde o to, že všichni patří k sobě, a mají se stát jedním mocným proudem, který teče jedním směrem. Různost ustupuje jednotě.

Církev je také strom. Jediné semínko, sám Ježíš, padlo do tmavé země a vyrostla z něj úžasná rostlina. Větve vyrazily všemi směry. Některé směřují přímo vzhůru, některé se drží při zemi, některé čouhají přes plot k sousedům. Když se na dychtivě natažené větve podíváte, ani se vám nechce věřit, že jsou z téhož kmene. Ale jsou. Z jednoty se rodí různost.

V poslední kapitole Bible jsou řeka a stromy součástí pozoruhodného obrazu nového Jeruzaléma. Řeka tam vytéká z jediného pramene, a na všech stromech roste listí, se stejnou uzdravující mocí. S tímto dvojím obrazem ale snáze rozumíme, jak křesťané

chápu církev. Jako Boží lid, tělo Kristovo, Kristovu nevěstu, Kristovu domácnost, a taky, jako tu zvláštní sbírku lidí, co se pravidelně schází v tamté omšelé budově na rohu ulice.

/ N. T. Wright *1948, britský anglikánský teolog

Bud' vůle tvá

Bože, kde mne chceš mít a co mám konat? Po této otázce by bylo dobré nějakou chvíli i počkat na Boží odpověď. A proč se takto na Boží vůli ptát? Například proto, že Bůh si nás může povolát k něčemu jinému, než k čemu máme nadání a schopnosti, nebo k čemu si myslíme, že máme nadání a schopnosti. Bůh si nás může povolát také třeba k tomu, co jiní lidé z různých důvodů dělat nechtějí. A je to někdy povolání k něčemu, co v podstatě ani my konat nechceme, ale je to prostě třeba. Mám i takovou zkušenost, že jsem byla Bohem poslána někam proto, že jiní tam jít nechtěli, nebo se tam báli jít. Přiznávám, ani já jsem tam nešla ráda, ale bylo to třeba. A protože to nebylo moje svévolné rozhodnutí, ale Bohem dané poslání, přineslo to požehnání i mně.

/ posluchačka Proglasu, zkráceno

OTEC UMÍRÁ

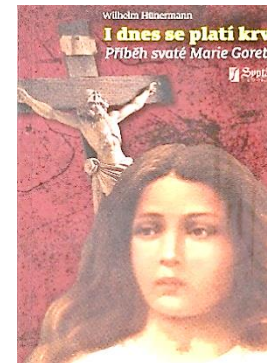
Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Když se vrátil Luigi Goretti příštího večera z pole, musel se pevně držet veřejí, jak se náhle zapotácel. Jeho tep zrychlovala horečka, zatímco ho po celém těle roztrásla zima a za chvíli nato zase zalévalo horko. Poděšená paní Assunta uložila svého muže do postele. Uvažila mu horký čaj, který mu však už ani nemohla dát pít, protože ztratil vědomí.

Přived' honem starého ovčáka Petra, poručila matka své nejstarší dcerce, která se k ní tulila plna úzkosti. Marietta jen přikývla a běžela pak k dosti vzdálenému dvorci, kde býval pastýř, který se vyznal v léčení nemocí. Čekala na něho tak dlouho, až ho mohla přivést k nemocnému.

No ja, kýval hlavou starý Petr, muž se sněhobílými vlasy a modravýma očima, které se jaksi nehodily k tomu zvrásnělému a počasím vylouhovanému obličejí, to je bažinná horečka, paní Assunto, malárie ji nazývají lékaři. Způsobují ji komáři z močálů. Toto je opravdu d'ábelský močál. Všichni na to v Conce onemocní a také zemřou. Bažina nás všechny zahubí.

- *Ale tatínek přece nezemře!* koktalo děvče s patrnými stopami utrpení ve tváři. *Kdo to může vědět,* odpověděl s povzdechem pastýř. *Luigi Goretti je ještě v nejlepších letech, ale mně se zdá, že těžká práce strávila příliš mnoho jeho sil. Prožili jste mnoho bídy, že?* tázavě vzhlédl k Assuntě. *Ne, není třeba odpovídat! Bezdůvodně nepřijde žádný až sem na samý kraj bažin - Ale co si mám počít?* spínala žena upracované ruce. *Řekněte mi, Petře, o nějakém léku - No bodejť,* zamyslel se stařík, *uvař mu vermut se šalvějí, aby se vypotil. Pak je dobrý černý bez a řebříček, protože stahují z krve jed, no, a nakonec se musíte moc modlit, protože zde musí sám Bůh pomoci. Lidé mnoho při malárii nezmohou.*

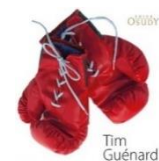
Přepečlivě byly vyplněny pastýřovy rady. Marietta nasbírala byliny, z nichž matka připravila čaj, a opravdu se po dvou dnech ukázalo podstatné zlepšení. Třetího dne byl Luigi skoro bez horeček.

Zdá se, že to nejhorší vydržel, řekla paní Assunta, když se jednou ovčák přišel zase podívat na svého pacienta. *Ba, ba, jen aby nepřišlo nic dalšího!* vzdechl pastýř. Pak přistoupil k loži nemocného a vzal sedláka za ruku. *No jo, zdá se, že to nejhorší je pryč.* Mumlal, když mu zkoumal tep. *Bude to dlouho trvat, než se uzdravím,* řekl nemocný ještě pořád slabým hlasem, *mám toho tolik dohánět a Serenelliové nesmí říkat...* - *Ale co,* přerušil ho Petr, *to se všechno spraví. S tím si nedělej žádné starosti. Chceš-li si dát poradit, pak odejdi z těchto bažin. Jsi příliš náchylný k horečkám. Je mi opravdu líto tvé ženy a tvých dětí. Ti všichni nejsou stvořeni pro močály.*

Otevřený dopis otci, prezidentovi Francie

Obrácení slavného francouzského boxera

Za několik minut po telefonickém rozhovoru soudce, který se ocitl v úzkých, mě naloží dva policisté. Doufám v nemožné, a přitom se obávám nejhoršího: návrat do polepšovny? Nebo jiné řešení? Kravaťák mi nic nenaznačil. Projíždíme v nákladáku Paříži. Je noc. *Hele, podívej,* říká jeden z policajtů. *Vidíš tamhle před tím domem tu hromadu lidí? Víš, kdo tu bydlí? Zpěvák Claude Francois. Před jeho dveřmi jsou pořád nějaká děvčata.* Tihle policajti jsou hodní. Dovezou mě do mé nové polepšovny. Nevěřím svým očím; mají tady stolní kopanou a pingpongový stůl. Je to luxusní vězení.

V ringu s Bohem

Na druhý den objevím na stole psací stroj a řeknu si: *Bezva, budu spisovatel.* Když však nenajdu na klávesnici třetí písmeno svého křestního jména, prásk! Hodím mašinu na zeď. Je na kusy. Atmosféra je tu dobrá, bašta výborná, kamarádů v trápení si vážím. Začínám na soudce myslet v dobrém, že mě sem umístil. Je to moc krásné na to, aby to vydrželo.

Třetí den kolem poledne za mnou přijde malá baculatá paní s drdůlkem jako psi bobek na temeni. Sociální pracovnice. Očividně dostávám samé ošklivky. *Vy, vezměte si svůj kufr a pojd'te se mnou.* Mluví nelaskavě. Nemám žádný kufr, odcházíme hned.

Kam? Moje gorila mlčí. Míříme na Gare du Nord, na které mám neblahou vzpomínku. Kupodivu nemám pouta, ani mě nedoprovází dva strážníci. Pro tentokrát jsem jen anonymní osoba. Je to ještě víc ponižující, než být známým a obávaným delikventem. Nemůžu se předvádět. Moje osobní strážkyně opravdu není moc upovídaná. Za hodinku jízdy vlakem jsme na místě. Jdeme k justičnímu paláci vedle katedrály. V nekonečně dlouhé chodbě se posadím na pěkné rudé empírové sedátko. Nehezské vzpomínky se mi pošklebují. Sociální pracovnice vstoupí do sousední místnosti. Představuju si, kolik pokojů by z téhle haly mohli udělat pro bezdomovce. Nějaký strážník mi poklepe na rameno a vytrhne mě ze snění lidumilného podnikavce. *Mladíku, soudce vás očekává.* Soudce? Jaký soudce? Ve dveřích stojí paní malé postavy, energická, přísná, svůdná asi tak jako sociální pracovnice. *Soudce, to jsem já, mladíku. Pojdte se mnou!* Pomyslím si: *Krucipísek, takového soudce jsem si nikdy neměl přát. Vypadá jako saň!* Tuto soudkyni mi doporučilo několik kámošů. Zjihlým hlasem o ní mluvili jako o matce. A já, já jsem nedoufal v nic jiného, hledal jsem jenom maminku. Bylo mi jedno, že je soudkyní. Požádal jsem tedy o převedení. Můj pařížský soudce se velmi rád zbavil nepohodlného případu ve prospěch své kolegyně mimo hlavní město. Když mě paní soudkyně se svou přísnou hubou vyzve, abych vstoupil do její kanceláře, je mi úzko.

Posad'te se. Podíváme se na váš případ, pane Guénarde. Otevírá mou složku. Čte. Minuty utíkají. Vidím, že jak pročítá další a další stránky, oči jí vlhnou jako Jimovi, když mluvil o své matce. Po několika minutách ticha zvedne hlavu, pozorně se na mě zadívá a řekne: *Co byste rád, mladíku?* Nevěřím téhle větě, kterou si všichni berou do pusy, zatímco oni sami rozhodují o našem osudu a naše přání téměř neberou v potaz. Odpovídám jí jako předchozímu soudci: *Chci, aby mě propustili z polepšovny. Nechci, aby se ze mě stalo to, co z mých bratrů a sester v trápení. Nechci krást boty, gatě, mopedu a v jednadvaceti letech přejít z malého vězení do velkého a prohnít tam většinu života! - Každopádně, mladíku, ať jste to chtěl nebo ne, z polepšovny vás propustili. Už vás nechtějí!* Šok. Jsem několik minut zcela ochromený tou neuvěřitelnou zprávou. Pak se zvednu z lavičky jako fotbalista, který dal právě kvalifikační gól. Mám chuť ji obejmout, moji soudkyni. Celá moje bytost je nadnášena vlnou nepředstavitelné radosti. Můj sen se uskutečnil: *pustili mě z polepšovny! Dosáhl jsem jako první takového výkonu! Donutil jsem je vzdát to, ty katany! - Takže, co byste rád, mladíku?* Ta moje soudkyně je srandovní. Oznamuje mi, že jsem si právě splnil jeden ze svých velkých snů, že už nevročím do toho vězení pro nezletilé, a už se mě ptá, jak vidím svoji budoucnost. Nikdy jsem nad tím nepřemýšlel...

/ Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří

Můj Pane, dej mi milost být takovým, jakým mě chceš mít.

Servi della Soferenza – *služebníci utrpení*

↩ Citáty a moudra pro všechny

Sobectví, strach a snaha
ovládat druhého zničí
skoro každý vztah.
Štědrost, svoboda a láska
udělají z každého vztahu
tu nejkrásnější romanci.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela březen:** 4.3.- Tomšů Jiří * 11.3.- Pastorčáková Marie st.
18.3.- Hajdová Eva * 25.3.- Tomšů Alena

✦ **Intence.** Stále bývají a jsou mezery v zápisu mší svatých. Jedná se především o střední mše svaté. Připomíná se to i v ohláškách, takže připomínky k tomuto problému bývají i hlasité. Přicházejte po mši svaté a více pamatujte na tuto výzvu, na své blízké. K užítku jsou i návštěvy středních mší svatých. / fch

✦ **Rybník Siloe,** kde Ježíš navrátil zrak slepci – Jan 9,1-7, bude poprvé zpřístupněn veřejnosti. Izraelský

památkový úřad spolu s dalšími organizacemi zahájily vykopávky, které by měly místo kompletně odhalit. Bude tvořit součást turistické trasy z Davidova města ke Zdi nářků v Jeruzalémě. Archeologové objevili první indicie o poloze tohoto místa, kde se odehrál jeden z nejznámějších Ježíšových zázraků, v roce 1980. Objev byl oficiálně potvrzen roku 2005. V době své největší slávy měl rybník Siloe za jeruzalémskými hradbami rozlohu asi 1,25 akrů, šíří takřka 70 metrů a byl vydlážděn kameny. /vaticannews

♦ ♦ ♦

✦ **I dnes jsou ženy v mnoha zemích považovány za občany druhé kategorie,** řekl papež František při novoročním setkání 9.1. s diplomatickým sborem. Zmínil Írán a kritizoval tresty smrtipro účastníky demonstrací, které vypukly po úmrtí mladé ženy zatčené mravnostní policií. František dále varoval před bezpečím jaderné války a před oslabováním demokracie. Konflikty ve světě označil za zločiny proti Bohu a lidskosti. Česko na setkání zastupoval velvyslanec Václav Kolaja. / Kt č. 2

✦ **Německo:** Svaz německých katolických žen požaduje po vládě zákaz poskytování sexuálních služeb za peníze a trestní sankce pro ty, kteří zákaz poruší. Její místopředsedkyně Sabine Slawiková uvedla, že Německo je v tomto směru nejhorší z evropských zemí a má nelichotivou předzdvíčku *nevěstinec Evropy*. / Glaube und Kirche 10/2022

✦ **Dveře kostela.** Mysleme na to, že i chladný vzduch touží po teplých místech. Tlačí se jako člověk všemi otvory do vyhřívané místnosti, kostela nevyjímaje. Při drahé energii dbejme a ohlížejme na dveře kostela jak při příchodu tak i odchodu, ať nejsou zbytečně otevřené. / fch

Výpis událostí v roce 2022

8. a 9. 1. 3Král. sbírka vynesla 34 593Kč ♦
 5.5.- duchovní obnova ve Vizovicích – od nás 4 farníci ♦ 20. a 24.4.- výměna akumulčních kamen v kostele za nové + v obou sakristiích ♦ 15.5.- první svaté přijímání: 3 dívky a 3 kluci ♦ 24.5.- Ekumenické setkání ♦ 20.8.- farní pouť na Svatý Hostýn ♦ 28.8.- farní táborák ♦ 29.9. - začátek obnovy farní zdi ♦ 18.10.- výměna úsporných světel v kostele ♦ 22.10.- pouť na Velehrad za nová kněžská povolání a rodiny – z naší farnosti 4 farníci ♦ 7.12.- Mikuláš v kostele ♦ 18.12.- Adventní koncert v kostele ♦ 26.12.- zemřel v Kroměříži náš trvalý jáhen Josef Zádrapa ve věku 87 let – jeho pohřeb 5.1. 2023.

Postní putovní duchovní obnova S POSTAVAMI PAŠIJOVÉHO PŘÍBĚHU

OD 15:00
5 POSTNÍCH NEDĚLÍ
5 FARNOSTÍ
5 ZAMYŠLENÍ

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ
 +
 MODLITBA KRÍŽOVÉ CESTY

PRO RODINY I JEDNOTLIVCE

ZVOU
 KNĚŽÍ A FARNOSTI
 VIZOVICKÉHO DĚKANÁTU
 A CENTRUM PRO RODINU
 VIZOVICE
 info: cprvizovice@ado.cz

26. 2. 2023
 kostel Narození Panny Marie ve Štíπέ
 o. Pavel Martinka: VERONIKA

5. 3. 2023
 kostel Narození sv. Jana Křtitele ve Slušovicích
 o. Jan Mach: LOTŘI

12. 3. 2023
 kostel sv. Petra a Pavla v Želechovicích
 o. Lukáš Jambor: PETR A JIDÁŠ

19. 3. 2023
 kostel sv. Josefa v Lukově
 o. František Sedláček: ŠIMON

26. 3. 2023
 kostel sv. Vavřince ve Vizovicích
 sr. Růžena Sekulová: ŽENY JERUZALÉMSKÉ

Objednejte si postní kapky 2023

hofirek.petr@ado.cz
www.postnikapky.cz

Postní almužna

Bratři a sestry, u dveří rodinného domu někdo zazvonil. Žena vstala od oběda, kde seděla s manželem a dětmi, a šla otevřít. Stál tam člověk v ošuntělých šatech s batohem na zádech, který požádal o něco k jídlu. Maminka se vrátila do kuchyně a

řekla dětem, o co jde, a zeptala se: „dáme mu něco?“ Ano, dáme, odpověděly ochotně děti. Žena tedy vzala nůž a odkrojila každému polovinu řízku. „Co to děláš“, volaly překvapeně a pobouřeně děti, „dej mu něco z ledničky“. „A vy mu ze svého dát nechcete?“ Opáčila ona. Právě na tomto postoji je založena postní almužna. Dát z toho, co si odřekneme, a finanční hodnotu dáme do kasičky. Nemusí to být vždycky řízek, může to být i jiná „mňamka“ nebo sklenička...

Přeji Vám a vyprošuji vytrvalost v dobrém. Mons. Bohumír Vitásek prezident ACH

* * *

Věříš, že tě má Bůh rád?

Mnoho lidí nedokáže věřit tomu, že je Bůh skutečně miluje. Dosud o ně nikdo nestal, vždycky byli jako poslední kolo u vozu. V jejich duši se čas od času objeví temná postava vlastního otce, který byl třeba přísný muž a zanechal v dětském srdci hlubokou ránu. Nechápu, že by je Bůh mohl milovat. Nestojím přece za to, aby mne měl někdo rád! Pokud se k tomu všemu přidá nízké sebevědomí a pocity neodpuštělné viny, byť třeba pouze vsugerované okolím, zahltní člověka temný, obžalovávající stín, který sebemenší vztah k Bohu udusí hned v zárodku. Bůh neříká, že musíme zakoušet a cítit jeho lásku, ale říká: věř v lásku nebeského Otce! Složme ukřižovanému k nohám všechny své pocity, že jsme budiž k ničemu, a také všechno, co jsme kdy zkazili a prosme: Otče, odpusť mi mé viny. A Bůh nám ukáže, že nám odpustil a že je s námi zadobře. To poznáme podle míru v srdci.

/ Dr. Herbert Madinger – z knihy *Vrať se*

* * *

Modlitba konaná s láskou bezpochyby zvětšuje možnost, že nás Ježíš uslyší a vyslyší. Lásku v modlitbě je klíčem k otevření Ježíšova Srdce, aby do tvého srdce vléval svou božskou lásku a své milosrdenství - *Servi della Sofferenza*

Do mletého masa zkuste dát sýr. Abyste trochu obměnili chuť masových kuliček, přidejte do syrového masa trochu nastrouhaného sýra - nejlepší je parmezán - a pak hmotu zpracujte jako obvykle.

Játra budou chutnější a jemnější. Hovězí a vepřová játra budou obzvlášť chutná, šťavnatá a báječně měkká, když je před smažením neobalíte jako obvykle v mouce či strouhance, ale naložíte alespoň na dvě hodiny do smetany.

Ještě šťavnatější máslový moučník. Tip pro mlsné jazýčky: pečete-li moučník z máslového těsta, vyndejte ho zhruba v polovině pečení z trouby a lžičkou do něj nadělejte malé důlky. Do každého důlku vložte vložku vychlazeného másla a plech vložte zpátky do trouby. Koláč bude opravdu báječně šťavnatý a vláčný.

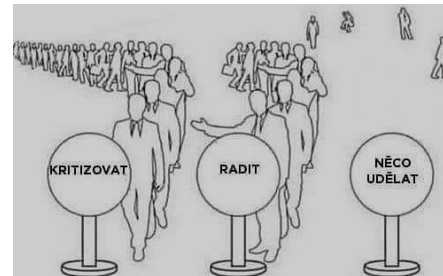
Zakysaná smetana umí s těstem divy. Pečivo z křehkého těsta bude báječně jemné a nadýchané, když v něm máslo nahradíte buď stejným množstvím, nebo přibližně dvěma třetinami zakysané smetany.

Krém z přezrálých banánů rychle snězte. Z přezrálých *ale rozhodně ne černých nebo poškozených* banánů můžete udělat dezert. Rozmixujte je a smíchejte s jogurtem. Krém osladte medem a posypte sekanými ořechy. A hned se do něj pusťte!

Trojbal. Pokud při obalování řízků do vajíček přidáte trochu piva nebo nějakého koňaku, budou řízky nejen lepší, ale také trojbal bude lépe držet.

Pane Nováku, tak by to nešlo. Nechal jste si předepsat silné prášky na spaní a teď vás vidím tady v baru – Vždyť jo, pane doktor. Ty prášky nebyly pro mne, ale pro manželku ♦ To je divné, domů chodím stále namazaný, a přesto nám manželství skřípe ♦ Odkdy jezdíte tramvaji, pane náměstků? - Od té doby, co mám ženu, dceru a jen dvě auta ♦ Fanku, včera se mi zdálo

o tvé ženě - A co říkala? - Vůbec nic - Tak to nebyla moje žena ♦ Proč nenesíš prstýnek, když jsi čerstvě ženatý? - Tento týden ho nosí moje žena ♦ Když mne bolí nohy, tak si zpívám - A pomáhá to? - Ne. Ale aspoň se mnou trpí manžel kvůli mému zpěvu ♦ Doma to máme tak, že dopoledne si manželka dělá, co chce, a odpoledne zase já dělám, co chce ona.